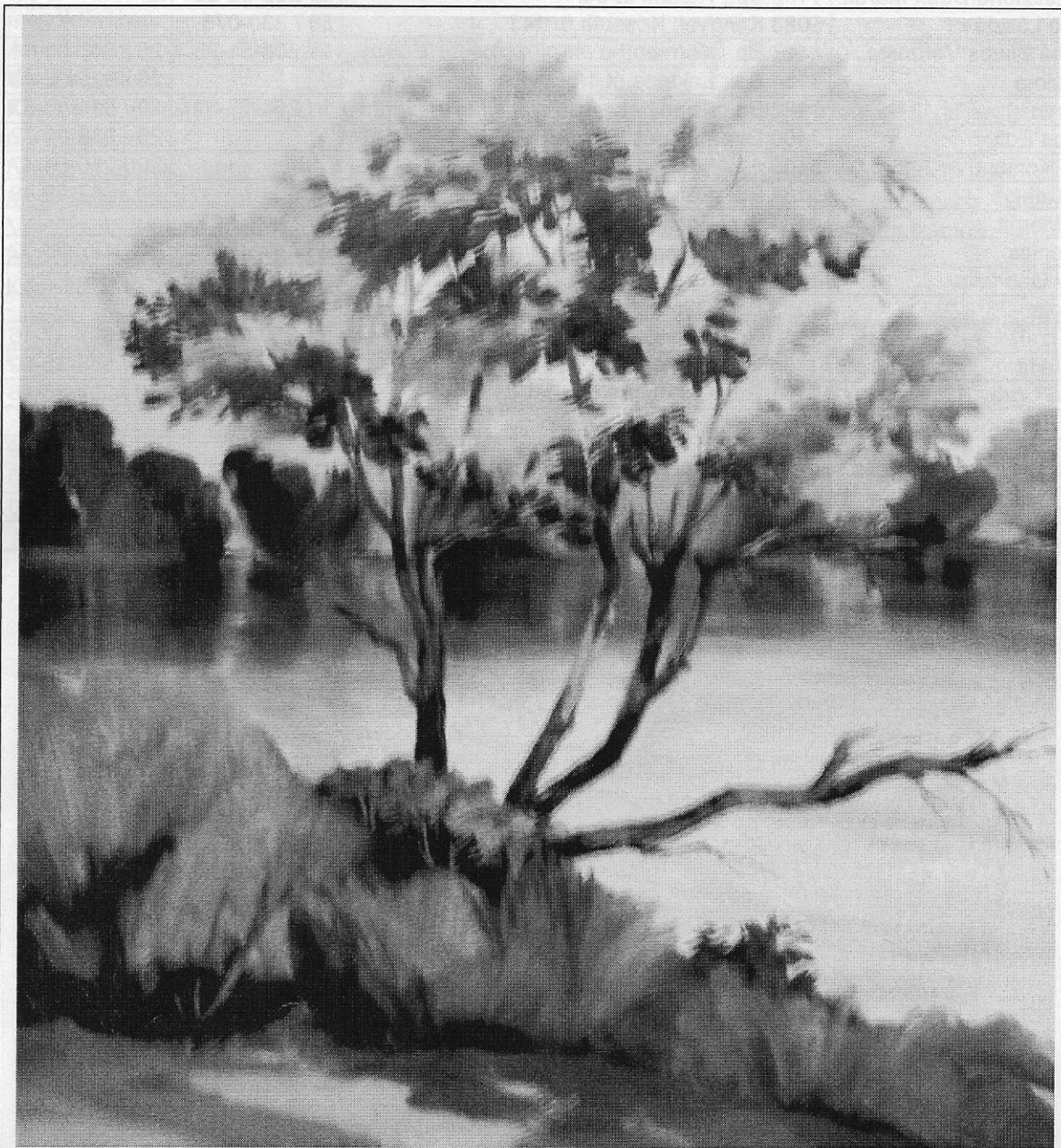

TISZA-PARTY

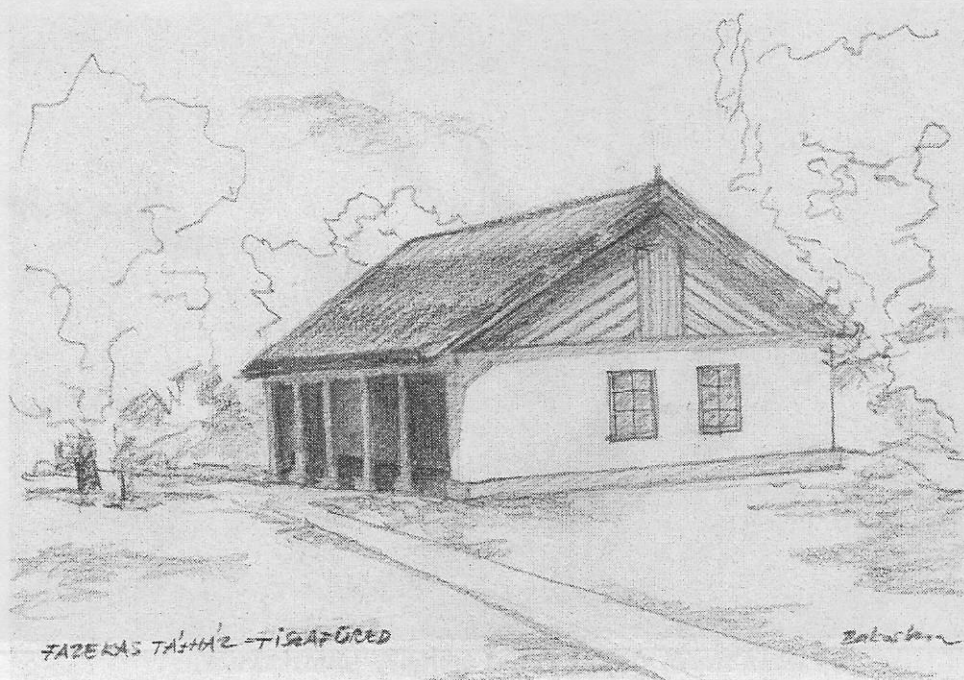
27. VASAS KÉPZŐMŰVÉSZETI ALKOTÓTÁBOR
TISZAFÜRED, 2007. JÚLIUS 2-13.

Nagyné Koncz Éva: Tiszapart (olajkép, részlet)

2007. ÉVI ALKOTÓTÁBOR RÉSZTVEVŐI

név	lakcím	lakás tel.	mobiltel.
Buna Konstantin	10		
B. Kakas Gizella	10		
Bartis Ilona	12		
Bogácsné Kis Katalin	21		
Dankházi János	11		
Detzky Júlia	22		
Fehérné Gádori Melinda	11		
Feyér Mária	11		
Frey Ági	24		
Hajdúné Cs. Sára	1		
Juhász Márton	3		
Kápolnás Mihályné	7		
Kepes Lászlóné Deák Margit	1		
Dr. Kotró László	5		
Kovácsné Bakos Veronika	1		
Lizák Pálma	1		
Mayer Irén	1		
Mészáros Edit	24		
Nagyné Koncz Éva	5		
Nimsz Kati	1		
Pannai Margit	1		
Papp Cecília	3		
Ramsay Gabriella	1		
Reé Ágota	1		
Rosta Erzsé	1		
Rudas Judit	1		
Táboriné Ugray Klára	1		
Tribusz Barbara			
Tribusz Henriett			
Varga Zoltánné Gabriella	1		
Veres Mari	1		
Zsemleri Ramóna	2		

Kovácsné Bakos Veronika: Fazekas tájház, Tiszafüred

Kedves Alkotók, kedves Konstantin!

Nagyon nehéz szavakba öntenem a tiszafüredi tábor élményeit, de szeretnék néhány gondolatot megosztani Veletek.

A helyszínválasztás, Tiszafüred régóta a szívemben volt. A barátnóm itt született, és már többször jártam nála a Tisza-parton. Gondoltam, a táj szépségét Nektek is látnotok kell, és reméltem, hogy Ti is felfedezitek azt, amit én évekkkel ezelőtt éreztem.

Szállást és étkezést a Pepita Szállóba sikerült szerveznünk, ahol szinte az egész második emelet tőlünk volt hangos.

Néhány hiba azért becsúszott, amire nem számítottam: az elhelyezés kicsit zsúfolt volt, az étterem vezetője nem azt nyújtotta, amit a megállapodáskor ígért, és Konstantin munkáját is nehezítette, hogy a korrektúrához ígért helyiséget nem tudtuk használni.

Sajnálom, hogy közben beteg lettem, és nem sikerült személyesen segíteni a felmerülő problémák megoldásában.

Ami élmény marad, a kedvességetek, a lelkesedéseitek, a gyönyörű alkotásaitok, amik a tiszafüredi tájról készültek.

Köszönöm Konstantinnak azt a munkát, amit esténként a korrektúrára és azon kívül is segített a munkátokban.

Nimsz Katinak, hogy helyettem intézte az adminisztrációs munkákat, és mindenkinek, aki megajándékozott azzal az élménnyel (képein keresztül), amivel egy életre gazdagabb lettem! Végezetül köszönet illeti Keresztes Jánost is, aki július 11-én megnyitotta a kiállítást a Hámori András Iskolában, ahol megtaláltuk a legjobb helyszínt, és a legnagyobb szeretettel fogadtak.

Köszönjük a Pepita Szálló tulajdonosának is a segítséget mindenben.

Várom a szeptember végét, amikor a Vasas Művészegyüttes Alapítvány Mini-Galériájában ismét gyönyörködhetünk a tiszafüredi alkotásokban.

Závodszy Zoltánné Melinda

Mayer Irén grafikája

Örömmel újra köztetek!

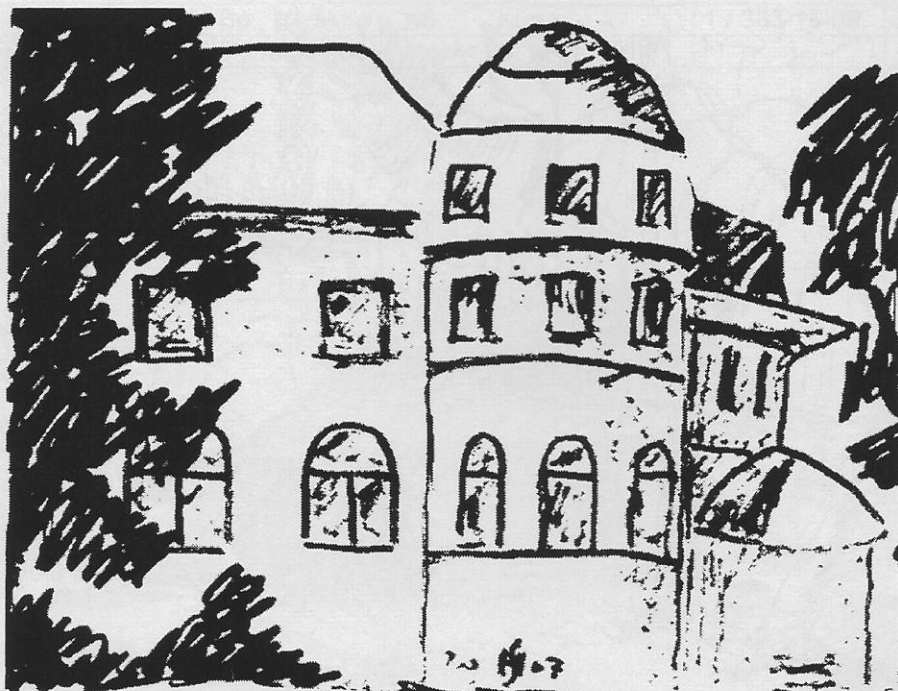
Mondhatom, nagy izgalommal készültem ez évben a Tiszafüredre hirdetett alkotótáborba!

Nem, mintha először indultam volna ilyen útra, hiszen immár 17 éve, hogy első alkalommal volt szerencsém jelen lenni és „megízlelni” a tábor hangulatát.

Ez a sok év nem telt el nyomtalanul és sajnos pár évet ki kellett hagynom ezekből az izgalmas (nekem egy kicsit túl izgalmas), tanulságos - alkotásra buzdító - nyaralásokból. 5-6 év kihagyása után 2005-ben Szarvason, majd idén Tiszafüreden részt vehetek a tábor életében.

Első pár nap után már kicsit zsongott a fejem. Nem győztünk szaladgálni téma-gyűjtés ügyében. Erről egy nagyon bölcs mondás jut eszembe: „A szépség mindenütt ott van, nem rajta múlik, hogy nem tudjuk meglátni” (Rodin) – Ehhez is kell tehetség: meglátni mindenben „csak” a szépet!

Hét végére lecsillapodtak lassan az itt-ott felvillanyozódott kedélyek, és már egy-két vázlat, sőt olajkép is elkészült! Nagyon sok szép munka lát-ható hamarosan, reméljük a helybélieknek is tetszeni fog a kiállítás.

Hajdúné Cs. Sára: Pepita Szálló

Utolsó két nap már a csendes
szemlélődés ideje és a régi és új
barátokkal való beszélgetése.

A végtelenhez mérve
nem is létezünk,
A csillag évek óráin
egy perc az életünk
Az ember önmagában
semmit sem ér,
Ha nincs BARÁTUNK,
elvisz a szél!

Hajdúné Cs. Sára: Mályvák

Ezúton is köszönöm Buna
Konstantin festőművésznek
türelmét és a tanulságos
korrektúrákat, Závodszy
Melindának – a Vasas
Művészegyüttes Alapítvány
intézmény-igazgatójának – a sok
fáradtsággal járó szervezést,
a Vasas Szakszervezeti
Szövetségnek a tábor támo-
gatását.

Hajdúné Cs. Sára

Mészáros Edit olajképe

Tisza-party kiállítás

Elérkezett 2007. július 11-e, szerda, a kiállítás napja. Gyönyörű napra virradtunk, nemcsak azért, mert hétágra sütött a nap, hanem azért is, mert a kiállítás mindig a legrangosabb eseménye az Alkotótábornak. Az elkészült képek legjava közszemlére tétetik, így hát a legfrissebb alkotások első megmértetésére készülünk.

A kiállításnak a Hámori András Műszaki Szakközépiskola, Szakképző Intézet és Általános Iskola ad helyet. Az iskola az Ady Endre úton Tiszafüred egyik főútvonalán van, laposan elterülő, nagy épületkomplexum. Az úttól kerítés, valamint nagy, belső kert választja el. Amint belépünk az épületbe, tágas folyosón találjuk magunkat, ahonnan balra található a kiállítás céljára használt hatalmas, süllyesztett terem. A folyosóról, mintha karzatról néznénk, lelátni a képekre, melyek vidám, színes egyvelegét adják a táborban készült alkotásoknak. Bal oldalt vannak a paszpartuval ellátott pasztell, akvarell vagy más grafikus technikával készült képek, míg a szemben, jobbra és alattunk lévő falakon sorakoznak az olaj- és akrilfestmények, Buna Konstantin festőművész tanár rendezésében.

Amikor elérünk a folyosó végére, a Meghívó plakát, és figyelemfelkeltő festmények terelnek balra és lefelé. Néhány lépcsőfok vezet a kiállítóterembe. Ragyogó adottságokkal rendelkező helyiség, talán 20x30 méter lehet. Helyben, az iskolában készült paravánok takarják a falakat körös-körül, van belőlük elegendő, éppen elfér rajtuk a 19 paszpartuzott akvarell, pasztellkép és más grafika, valamint 65 olaj, illetve akrilfestmény. Egymástól kellemes távolságban elhelyezett nagyméretű képek, többségük 50x60, illetve 50x70 cm méretű.

Ami először szembetűnik, az a sokféleség. Ahány kép, annyi féle, és mindegyik magán viseli alkotója jellegzetes stílusjegyét. Mi, akik ismerjük egymás munkáját, feliratozás nélkül is tudjuk, melyik kép kinek a munkája. Körbejártam, végignéztam a képeket és többnyire azonnal meg tudtam állapítani, ki az alkotó.

Közben összegyűltünk, jelen voltak a Vasas Művészegyüttes Alapítvány képviselői, megjelentek a vendéglátók a Pepita Szállótól, és a helyi TV, hogy tudósítson az eseményről.

Fél 3-kor kezdődött el a megnyitó ünnepség. A kiállítást a Vasas Művészegyüttes Alapítvány részéről Keresztes János nyitotta meg. Bátorító, közvetlen szavakat intézett az alkotókhoz, és felolvasta Závodszy Zoltánné, az Alapítvány igazgatója levelét, aki betegsége miatt maradt távol az ünnepélyes eseménytől: kiállításunkról. Levélben szólt hozzánk: fájlalta a kényszerű távollétet, és nem maradtak el a megszokott jókívánságok sem.

Buna Konstantin festőművész tanár méltatta az alkotók munkáját, mint az alkotótábor vezetője. Jól ismert minden egyes alkotást, mivel minden nap végignézte az aznapi munka eredményét, figyelemmel kísérte és segítette a képek létrejöttét, mégpedig úgy, hogy ki-ki a saját útján járva kerüljön közelebb a megvalósításhoz. A Pepita Szálló igazgatója, Balázs István pedig felajánlotta a további együttműködés lehetőségét.

Végül kötetlen beszélgetésre került sor. Felszabadult hangulatban beszéltük meg az eltelt napok eseményeit, és együtt örültünk egymás munkáinak. Nem hiába az eltávolodás az otthoni gondoktól, a kikapcsolódás a festőtársak között, a festői környezet, a tanári segítség és nem utolsósorban a „teljes ellátás”, amit az alkotótábor nyújt évről évre ennek az összeszokott társaságnak. Az idén megint mindenki nagyot lépett előre a saját magának kitűzött úton.

Veres Mari

Papp Cecília festménye

Búcsú

Tóthné Árvai Erzsikétől

Kedves mosolygós arcod
Sosem feledem
Szereteted, biztatásod
Sokat jelentett nekem
Jó volna tudni
Hogy ott fenn vagy
és gondolsz reánk
Az ég kékjével festesz
Felhőt, puha párnát
Szivárványt, talányt?
Barátokat ott is találsz?
Biztos így van, hisz nemrég
Gyula bácsi,
majd Pista is elment
És nyújtja feléd kezét?

Készítsetek nagy alkotást
És gyönyörű tájakat!
Hagy csodálják meg
az angyalok
a három alkotót,
Mit tud ez a kis csapat
mutatni, nekik ott?
Akkor mi is vidámabban
Gondolhatunk Reád!
Régi szobatársnőm
búcsúzom tehát,
És ne legyen ily könnyes,
szomorú
Majd az Istenhozzád!

Rosta Erzsi

Grafika: Rosta Erzsi

VASAS BARÁTSÁG

Az elmúlt évek, lassacskán évtizedek, szoros barátságokat szőttek a budapesti Kondor Béla Közösségi Ház Képzőművészeti Köre és a Berényi Műhely tagjai között.

Ez a kapcsolat a nyári alkotótáborokban kezdődött, s mélyült el az idők során.

Az együtt töltött idő, az együtt munkálkodás, az évközi kiállítások, s találkozások összekovácsolták a két csoport alkotóit. Nagy szerepe van ebben közös mesterünknek, Buna Konstantin festőművésznek is, aki értő gondoskodással, irányítással egy hullámhosszra hozta ezt a sok – nagyon is különböző – embert. Kibontakoztatva képességeiket, mégis meghagyva mindenkinek a saját útját, segítve egyéni hangjának megtalálását.

Kevéssel a táborzárás után a budapesti csoport a

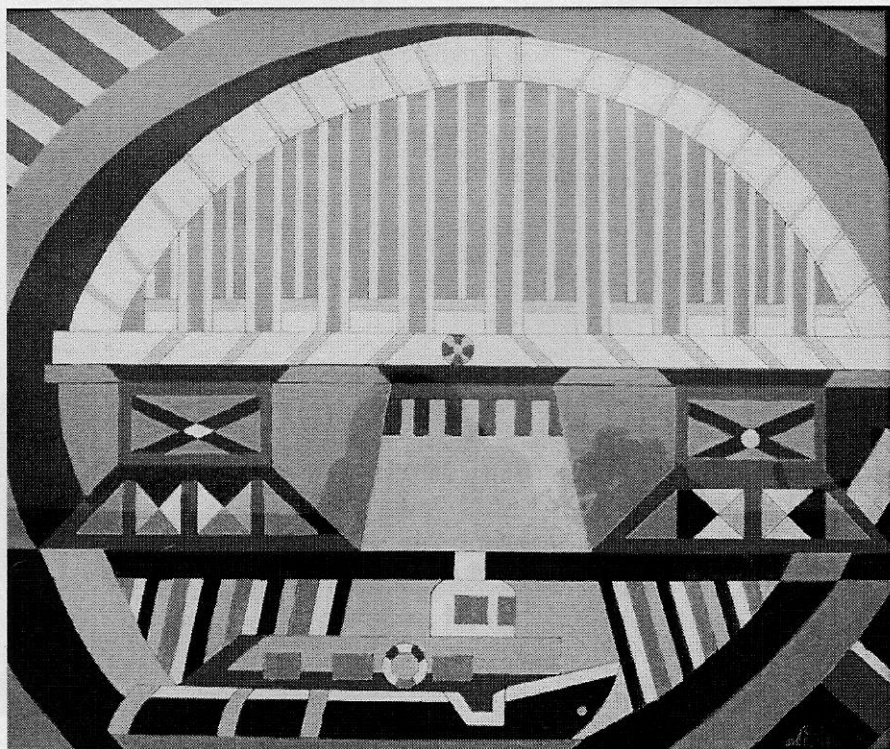
JÁSZBERÉNYI NYÁR – VIGALMI NAPOK

rendezvénysorozatába bekapcsolódva - a Berényi Műhely meghívására - Jászberényben rendez kiállítást. A kiállítótermet a Liska József Erősáramú Szakközépiskola és Gimnázium biztosítja, valamint a rendezvényt a Déryné Művelődési Központ és a Berényi Műhely támogatja.

Július 27-től augusztus 5-ig 14 kiállító vesz részt ezen a kiállításon.

A tárlatot mesterünk, Buna Konstantin rendezi.

A megnyitón Nagyné Koncz Éva ismerteti a csoport és az alkotók

Lizák Pálma: Pentele-híd

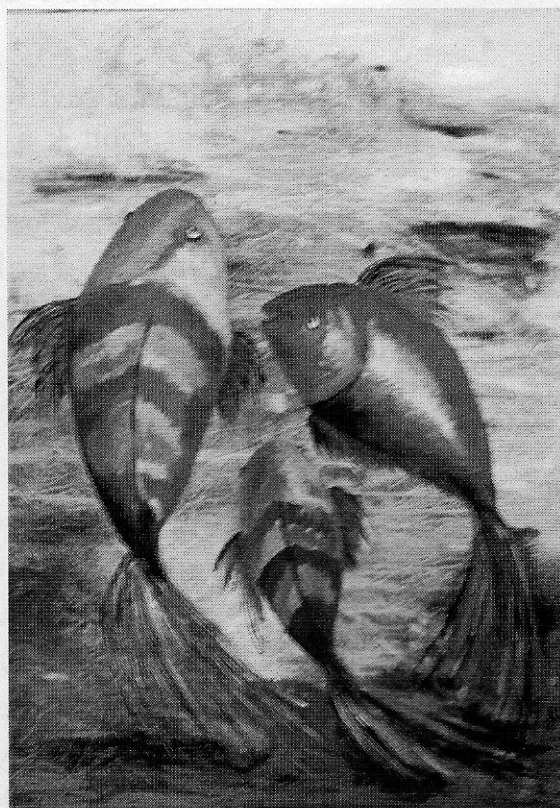
munkáját, s ajánlja a közönség figyelmébe.

Mivel ezek a napok bőven adnak színes programokat a városba látogatóknak, bízom benne, hogy a kiállítás ideje alatt lesz alkalmuk budapesti barátainknak betekintést nyerni a XVII. Csángó Fesztivál forgatagába, a népművészeti kirakodóvásárba... és a város egész területén zajló színes programokba.

Már a következő közös programunk terve is készen áll: szeptemberben újra találkozunk Budapesten a Vasas Művészegyüttes Székházában – az idei, tiszafüredi alkotótábor anyagából rendezett kiállításon.

Addig is jó egészséget és alkotókedvet kívánok minden kedves alkotótársamnak

Szeretettel: Éva

Nimsz Kati: Aranyhalak

Deák Margit: Öregasszony korsóval

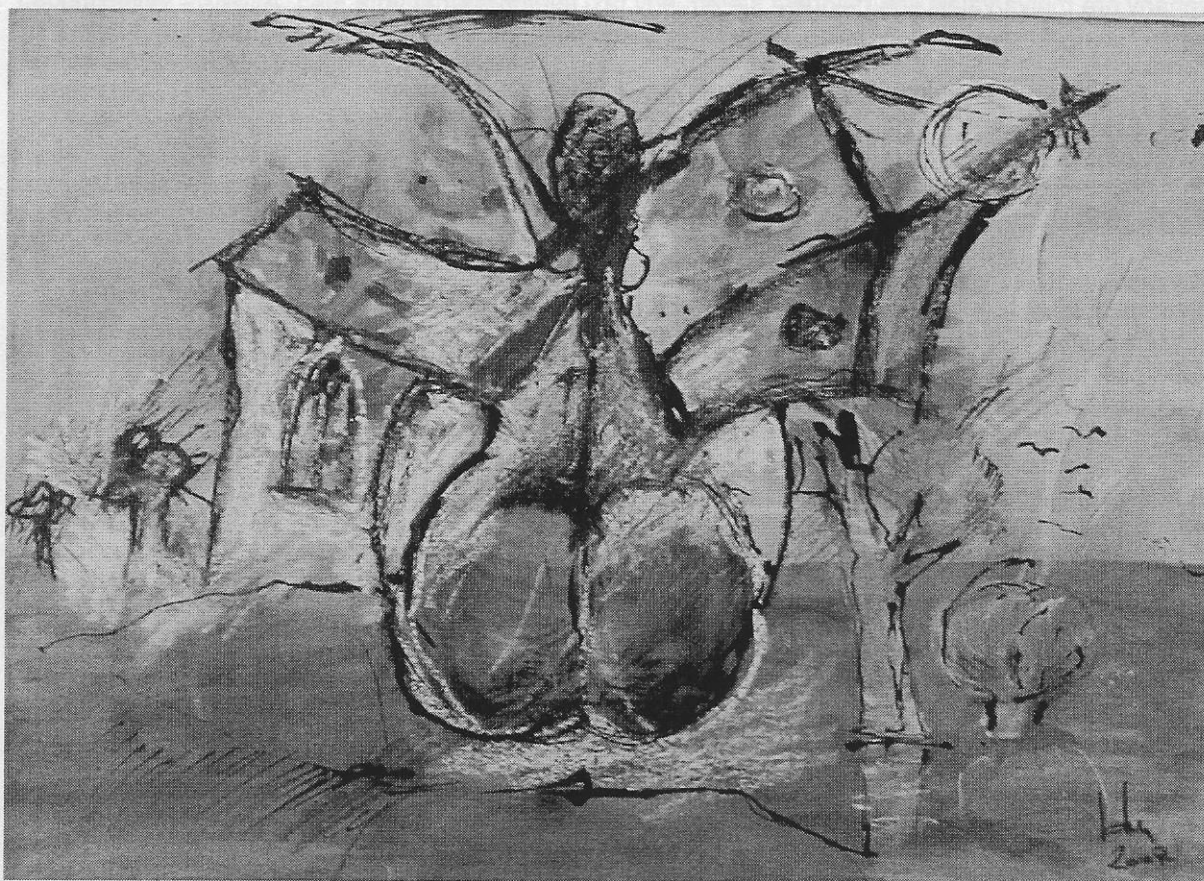
Gádori Melinda: Lejtős utca

Bemutakozom

Juhász Márton vagyok, Miskolcon, közelebből Diósgyőrben lakom.

Eredeti szakmám kohász technikus. A nehéz fizikai munka mellett kedvenc időtöltésem mindig is a rajzolás és festés volt. A munka mellett nemigen tudtam külön rajziskolákba járni, autodidakta módon képeztem magam, itt-ott segítettek tanárok, festőkollegák is. Gyakorlatilag 50 éve rajzolok, festek, szinte minden technikával „játszadózom”, legnagyobb öröm számomra a képzőművészettel való ismerkedés és művellet. Meg sem tudom mondani hány kiállításom volt Budapesten és vidéken egyaránt, bevallom sok esetben igen nagy sikerrel. Talán ennek is köszönhető, hogy 20 éve felvettek a Képzőművészeti Alap tagok sorába.

Munkáim, alkotásaim nemcsak Európában találhatóak, külföldi múzeumok és galériák is rendelkeznek kisebb-nagyobb grafikámmal, festményemmel.

Buna Konstantin festőművész tanárral 1980-ban ismerkedtem meg, amikor meghallottam, hogy Tiszafüreden tábora lesz, azonnal jelentkeztem én is. Talán foglalkozásomból adódóan is keményfejű embernek ismernek, nehezen fogadott be eleinte a kis közösség, de a végén csak „beilleszkedtem”.

Gyerekek! Jó volt veletek egy táborban lenni! Jövőre hívjatok (ha úgy gondoljátok) – szeretnék ismét köztetek lenni!

Juhász Marci

Zsákba-macskák

Röhög az egész tábor...

Két zsákbamacska szállt ki egy személy-gépkocsiból. Az esővizet lerázták – még a kapu előtt – magukról, illetve nylonzsájkjukról.

Két idős kolleganőnk hosszú szürke szemetes-zsákba burkolózva jelent meg a helyszínen. Először úgy tűnt, hogy valami jópofa humoros eseménynek vagyunk szemtanúi, később azonban rá kellett jönni, nagyon is komoly indokok húzták rájuk a furcsa öltözetet.

A történet a következő: A legmagasabb és a leg-alacsonyabb festőnők (akik egyébként a tábor két legidősebb tagjai) – a két gyakorlott turista – még a reggeli órákban elindult a Tisza-partra festeni. A Pepita-szálló és a Tisza part között kb. 2 km a távolság, ami ugyebár nem távolság a gyalogolni szeretőknél.

A parton alig ültek neki az alkotásnak, amikor eleredt az eső. Sebj, nagy a meleg, jól esik egy kis hűsítés! Az esővíz feljavítja a gyenge akvarellt. De mindennek van határa, amikor már erősebben szaporázott az égi áldás, be kellett térniük egy part-menti, nyitott büfébe. Az az egyszál kis ruha, melyben gondatlanul reggel elindultak, teljesen elázott. Az idő pedig hűvösre fordult. A büfé elárúsítója szánakozva nézte őket, majd később forró teával kínálta a két didergőt. Az eső pedig nem akart elállni, úgy látszott, hogy az ez évi „átlagos” összes csapadék-mennyiség aznap érkezik.

Se ernyő, se esőkabát, – kinek is kell az, amikor óriási a bejelentett kánikula!

Néhány óra múlva valaki segítségükre sietett: egy taxi telefonszámát adta meg. A taxis – valószínű néhányszor már megjárta – közölte, hogy csak akkor jön ki, ha a közelben levő ABC üzletből telefonálnak neki.

Az órák teltek, az ebéldíó lassan közeledett, az eső csak zuhogott tovább. – Hol van az ABC üzlet?

– Kint a főúton, kb. 200 méterre.

De hogyan mehetnek oda szegénykéim?

A gyakorlatiasabb kolleganőnknek támadt egy ötlete:

Kért két darab szemeteszsákot a büfésektől.

Kívánságukat azonnal teljesítették!

De hogyan lehet ebbe belebújni? A zsák alsó zárt részére nyílást kell vágni! Itt lehet majd a fejet kidugni. (A karokat nem kell kitenni, újabb elázás lenne a vége.)

Kisebbik festőnőnknek egy hátizsákja is van, azt is bele kellett gyömöszölni az „alkalmatosságba”, így is a zsák szája a cipőjéig ért, (a hátán nagy púppal.)

A hosszabbik kolleganőnk (testesebb, molett alkat) éppen csak hogy beleszorult.

– Indulhatunk! – Hangzott a vezényszó. De mit teszünk a fejünkre?

– Tudunk egy reklámszatyrot adni – szölt a segítőkész büfé,

A kisebbiknek szalmakalapja van, az átázik!

– Teszek rá egy zuhanysapkát! – hangzott a válasz.

Elindultak. Ömlik az eső. 200 métert mehetnek, de nem találták meg a keresett ABC üzletet.

Jön egy autó, két fiatalember ül benne, az autó megáll, (látják a két alakot), hangosan nevetnek. A következő kocsni majdnem az előttük állóba futott! Rögtön tömeg-karambol lesz! –

– Nézd a magasabbik fején, mi van? – Egy **Mezsduna**

Rodnaja Knyiga reklámszatyor! – Nagy a hahota,

megálltak ők is. – Így nem lehet vezetni!

– Nahát ez nem szép dolog, kinevetni az embert!...

ez nem kommilfó!

A két hölgy érdeklődik, hogy hol van az ABC üzlet? –

Onnan kellene egy taxit hívunk!

– Az már tavaly bezárt, ne tessenek keresni. – És közben majd megpukkadnak a röhögéstől...

Nem volt mit tenni, a két átázott felkérkedett az egyik autóra, amivel azután végül is hazavitték őket a Pepita szállodához.

Melinda a kapuban várta őket a többiekkel együtt, látva a két ázott macskát nylon-zsákban, a nevetést ő sem tudta visszafojtani:

- Julika! Stoppal jöttetek haza?
- Igen - volt a válasz. – Két kilométert csak nem gyalogolunk zuhogó esőben?
- Stoppoltál már máskor is? - (85 éves nőtől ez eléggé szokatlan!)
- Nem, még soha nem stopoltam, de valamikor el kell kezdeni?!

(egy kárvallott jegyzetei.)

Tudósítás az esti udvarból

▪ Avagy a titokzatos RÉM!

Napokon keresztül nyomoztunk a PEPITA
Szálló udvarán esténként, hogy vajon
KI HORKOL? ÉS HOL?
Drámai pillanatok voltak ezek. Csendben,
Lábujjhegyen próbálkoztunk a felderítéssel,
De igazából mindannyiszor meghátráltunk...
(Gyáva a nyúl, de hasznos, mondja a dakota
közmondás)
Leginkább egy platós autó keltette fel bennünk
a gyanút, de a kocsiba nézni nem mertünk...
Egy napon aztán az autó elment, de a fűjtatás
Maradt! A rejtély kezdett megoldódni – egy ma-
gas tetőpárkányra terelődött a gyanú...
Egy bagoly család éldegélt ott, ők csapták
esténként a furcsa lármát...
(Azért ez megnyugtató!)

A 202-es toronyszoba lakói:
Kati, Vera, Klári, Éva

Nagyné Koncz Éva grafikái

Magunkról van szó...

A pesszimista a sötétséget látja az
alagútban...

Az optimista: a fényt, az alagút
végén.

A realista a közelgő vonat
lámpáit,

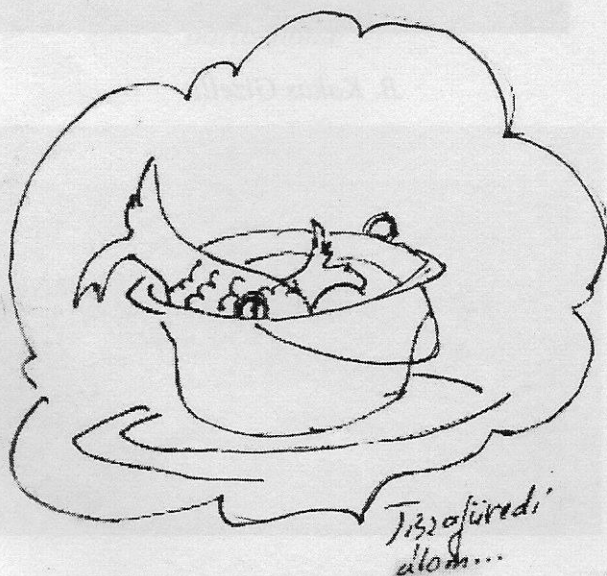
A mozdonyvezető pedig ezt a
három idiótát a síneken!

X

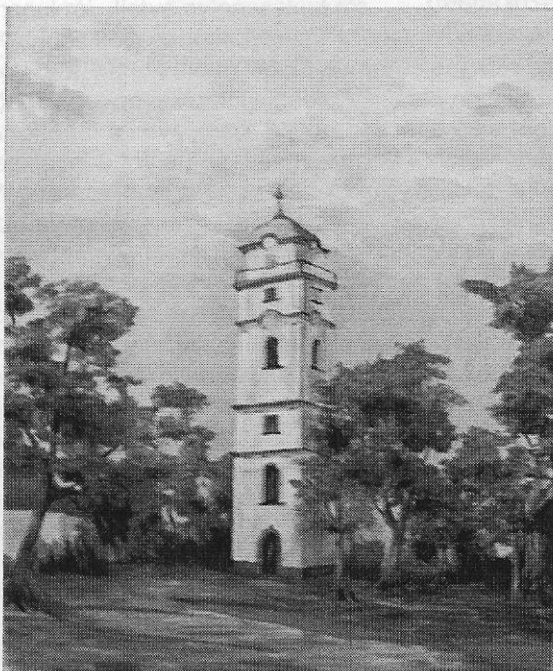
Sok festőművész
dohányzik.

- Te miért bagózol?

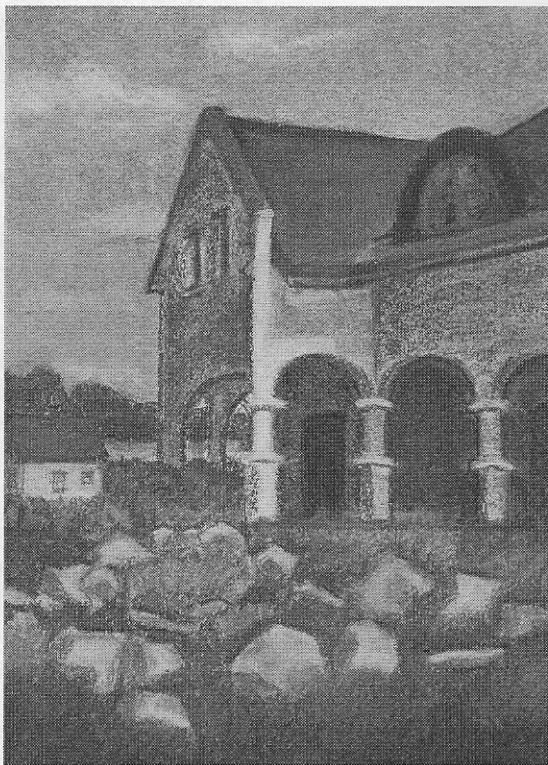
- Mert az nekem
„ART”!

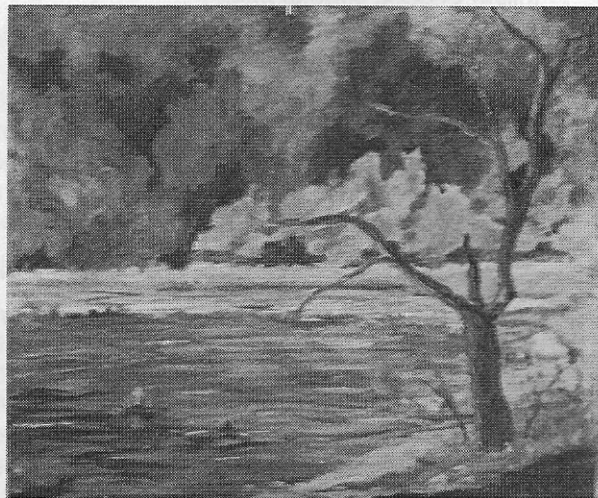
Alkotásainkból

Kovácsné Bakos Veronika

Kápolnás Klára

Táboriné Ugray Klára

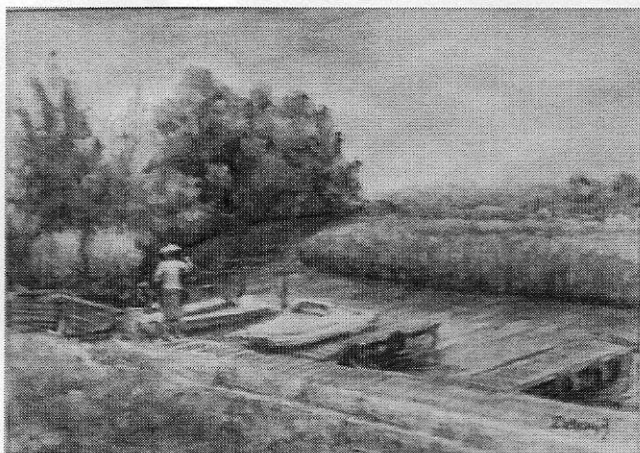

B. Kakas Gizella

Bogácsné Kis Katalin

Alkotásainkból

Detzky Júlia

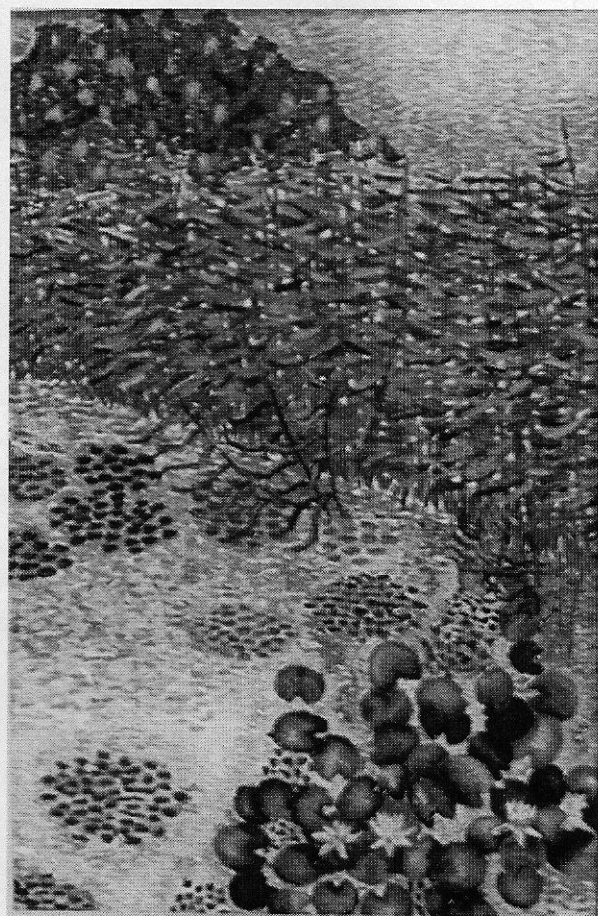
Rudas Judit

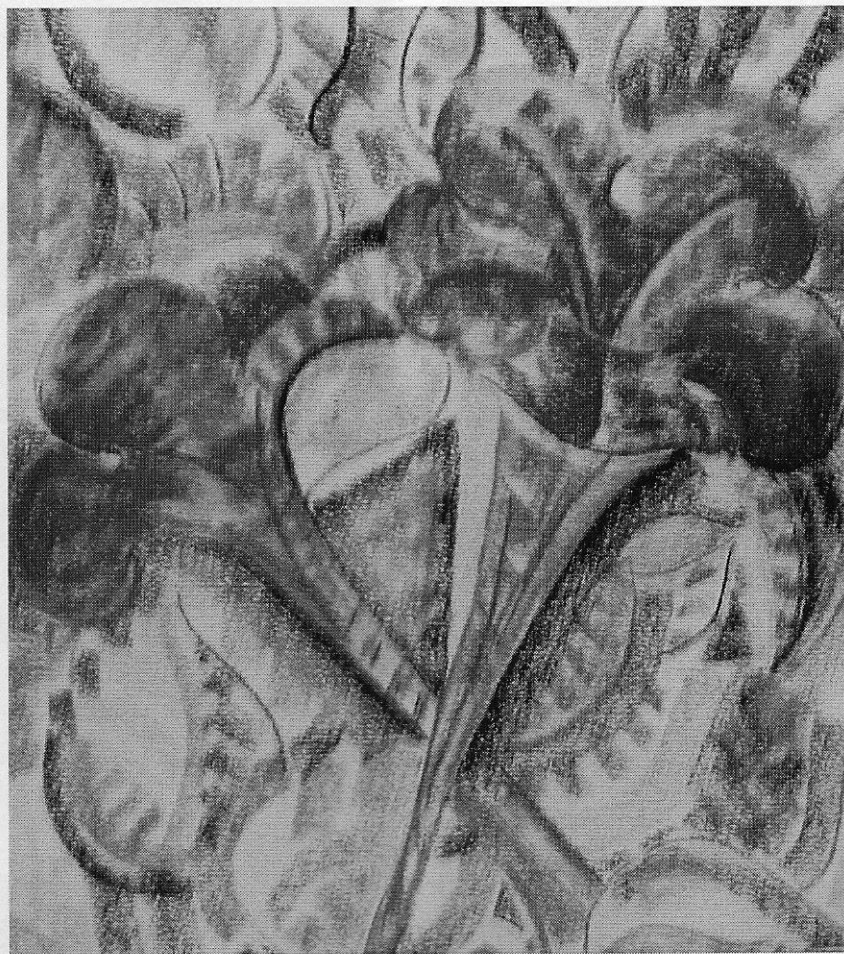
Bartis Ilona

Ramsay Gabriella

Zsemleri Ramóna

Frey Ágnes olajképe

Köszönetet mondunk az anyagi és erkölcsi támogatásért:

*A Területi Művelődési Intézmények Egyesületének,
a Vasas Művészegyüttes Alapítványának,
a Vasas Szakszervezeti Szövetségnek*

Továbbá:

*A tábor szervezéséért Závodszy Zoltánné Melindának,
a Vasas Művészegyüttes Alapítvány igazgatójának;
a tábor művészeti vezetéséért Buna Konstantin festőművész-tanárnak;
és a tábornak helyet biztosító Pepita Szállónak.*

Végül, de nem utolsó sorban az alkotóknak a gyönyörű festményekért.

*Felelős kiadó: Závodszy Zoltánné igazgató
Szerkesztette: Nagyné Koncz Éva és Rosta Erzs
A festményekről készült fotókat készítette: Nagyné Koncz Éva*